

HVAD VI VIL

ORGAN

for

Kvindesagen:

Kvindens Ligeberettigelse
med Manden.

Fredssagen:

Krigs Forebyggelse
ved Voldgift.

Arbejdersagen:

Lige Ret og Adgang for
alle til Samfundets Goder.

Udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening.

Nr. 16.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned. Abonnement 60 Øre pr. Kv. foruden 8 Øre i Postpenge.

København, den 15. August 1889.

II. Aargang.

Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads
10 Øre.

Forlovelse.

Af

E. M.

Ægteskabet, som det nu almindelig er, er en af de største Samfundsløgne. Mange erkende det, men endnu i flere Generationer vil det dække over Hykleri af den groveste Art.

Men Indledningen til Ægteskabet, Forlovelsen, er ikke ogsaa dette Forhold i mange, ja, de fleste Tilfælde en ækel Løgn? Og medens man staar raadvild overfor Ægteskabet, kunde der nok gives en bedre Maade at indlede dette paa. Blev Indledningen sundere og naturligere, vilde meget være vundet.

Blomsten paa Menneskelivet skulde Ægteskabet være. Det kunde være det; thi hvor to Mennesker, Mand og Kvinde, der mødes i Sympathi, inderlig Forstaaelse og Kjærlighed, kan leve Livet sammen, der kan man med god Grund vente at finde saa meget af Lykke, der overhovedet kan findes under vore usle Samfundsforhold.

Men der gives saa faa lykkelige Ægteskaber, thi disse grundes paa en ofte langvarig og kedelig Forlovelse, der igen er grundet paa flygtigt Bekendtskab og øjeblikkelig Forelskelse.

To unge Mennesker mødes et Par Gange paa Bal, de danser sammen og vexler ligegyldige, intetsigende Ord. Kort Tid efter overraskes man ved at modtage det sirlige, guldrandede Forlovelseskort.

Han kender kun lidt til den unge Pige, ved maaske lidt om hendes Familieforhold, men aldeles ikke, om der er varig Sympathi imellem dem, om der er

Overensstemmelse i Karakteren. Hun kender endnu mindre til ham, ved ikke, om han har Udsigt til at gifte sig om 2, 5 eller 7 Aar.

Om han er flittig og stræbsom, eller om han spilder sin Tid paa Kaféer, bekymrer hun sig intet om. En ung Pige vilde blive anset for at have altfor materielle Interesser, hvis hun spurgte ud om sin Bejler. Nej, der bliver Tid nok til at spørge og lære hinanden at kende i Forlovelsestiden.

Forlovelsestiden! Dette Ord har haft en særegen Tilløkkelse, navnlig for den unge Pige, der ikke har været vant til at omgaas unge Mænd. Derfor siger saa mangan ung Pige ja til den første Bejler uden at vide, hvad Kærlighed er, langt fra at tænke paa, hvad Ægteskabet *skulde være*.

Forlovelsestiden er nødvendig, siger man, for at de unge kan lære hinanden at kende. Men det grundige Kendskab, der fordres, for at man tør haabe paa et lykkeligt Ægteskab, *burde være gjort for Forlovelsen*. Det er aldeles ikke givet, at to Mennesker, selv om de er forlovede i syv Aar, lærer hinanden at kende, thi det er ikke givet, at *netop de* kan udvexle Tanker.

I Begyndelsen af Forlovelsestiden gaar det saa glat. De skal præsentere hinanden for Slægtninge og Venner, de komme til Middagsselskaber, deres Skaal med Ønske om Lykke for Fremtiden bliver udbragt, og de føle sig i en Slags Fortryllelse ved pludselig at blive Centrum i Familiecirklen.

Men efterhaanden hæves Fortryllesen. Poesien bliver til den kolde, kedelige Prosa. Forelskelsen svinder lidt efter lidt, Træthed og Slappelse kommer i Stedet. De mærke maaske begge, at de ikke passe sammen, gaar maaske begge med den Tanke, at det var bedst, det hele blev forbi, men ingen af dem har